

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 46/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Drevostavby Beskydy, s.r.o.**, Fedora Ruppeldta 1286/23, Žilina, IČO 45 496 081, zastúpenej JUDr. Ladislavom Ščurym, PhD., advokátom, Mierová 1725, Čadca, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 37Ek/3403/2022 a jeho uzneseniu sp. zn. 37Ek/3403/2022 z 24. júna 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva vlastníť majetok zaručeného čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivý proces podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 37Ek/3403/2022 a uznesením okresného súdu (ďalej aj „exekučný súd“) sp. zn. 37Ek/3403/2022 z 24. júna 2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie a priznať sťažovateľovi náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľka je oprávnenou v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 349EX 921/22 súdnou exekútkou JUDr. Luciou Ďuricovou, Exekútorský úrad Čadca. Podaním zo 6. júla 2023 vzniesla námietku zaujatosti a navrhla vylúčiť súdnu exekútku z vykonávania exekúcie. Exekučný súd

(v poradí druhým) uznesením vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 37Ek/3403/2022 z 29. januára 2024 námietku zaujatosti zamietol. Proti tomuto uzneseniu exekučného súdu sťažovateľka podala sťažnosť, ktorú sudca exekučného súdu sp. zn. 37Ek/3403/2022 z 24. júna 2024 zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 4. júla 2024.

3. Sťažovateľka je toho názoru, že počas exekučného konania dochádzalo k nesprávnym rozhodnutiam súdnej exekútorke, ktoré sú v rozpore s Exekučným poriadkom a manipulované z dôvodu spätosti povinného so súdnou exekútorou. V postupe okresného súdu v procese rozhodovania o námietke zaujatosti súdnej exekútorke vzhláda porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré argumentuje nesprávnym procesným postupom spočívajúcim v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, porušení práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia, zákazu svojvoľného postupu a zákazu odmietnutia spravodlivosti (*denegatio iustitiae*). Z uvedeného vyvodzuje odňatie možnosti konať pred súdom, v dôsledku čoho podľa jej názoru došlo procesným postupom a rozhodnutiami exekučného súdu k porušeniu jej práva vlastníť majetok, pretože sa nevie domôcť svojej judikovanej pohľadávky napriek tomu, že povinný naďalej vlastní majetok. Poukazuje na judikaturu ústavného súdu v súvislosti s požiadavkou na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. V ďalšom je predmetom ústavnej sťažnosti vymedzenie dôvodov, ktoré sťažovateľka považuje za dôvody vylúčenia exekútorke z exekúcie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 36 ods. 1 listiny) a práva vlastníť majetok (čl. 20 ods. 1 ústavy) postupom a uznesením okresného súdu o sťažnosti proti uznesenia o zamietnutí námietky zaujatosti súdnej exekútorke.

III.1. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na spravodlivý proces podľa čl. 36 ods. 1 listiny:

5. Argumentácia sťažovateľky v ústavnej sťažnosti sa v prevažnej miere týka okolností, pre ktoré vzniesla v priebehu exekučného konania námietku zaujatosti a domáhala sa vylúčenia poverenej súdnej exekútorke z vykonávania exekúcie. Exekučnému súdu vytýka nedostatočné (vágne) či nesprávne (bod VI ústavnej sťažnosti) odôvodnenie rozhodnutí, v dôsledku čoho sú uznesenia exekučného súdu podľa jej názoru nepreskúmateľné.

6. Ústavný súd považuje za potrebné poukázať na postavenie súdneho exekútora v systéme súdnej moci. Súdny exekútor vystupuje v exekučnom konaní ako štátom určená a splnomocnená osoba na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov, v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má postavenie verejného činiteľa a podieľa sa na realizácii súdnej moci (PL. ÚS 21/2000). Súdny exekútor je súčasťou justičného systému, preto štát dbá na garanciu nezávislosti a nestrannosti súdnych exekútorov. Požiadavka nezávislosti a nestrannosti súdnych exekútorov je explicitne formulovaná v ustanoveniach Exekučného poriadku, na ktoré priamo nadväzujú dôvody vylúčenia exekútora upravené v § 33 Exekučného poriadku. Exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo ich zástupcom možno mať

pochybnosti o jeho nezaujatosti. Toto vymedzenie dôvodov vylúčenia exekútora plne korešponduje s vymedzením dôvodov vylúčenia sudcov a iných osôb podľa Civilného sporového poriadku. Nemožno preto prisvedčiť argumentu sťažovateľky, že nie je prípustné stotožňovať vylúčenie exekútorke s vylúčením sudcov, ako aj nezávislosť exekútora s nezávislosťou súdov. Obdobný záver je prezentovaný aj v komentári k Exekučnému poriadku, podľa ktorého „*Európsky súd pre ľudské práva a zhodne aj Ústavný súd Slovenskej republiky a napokon aj Najvyšší súd Slovenskej republiky venujú otázkam nezávislosti a nestrannosti súdov a sudcov mimoriadny význam. Východiská, ku ktorým dospeli tieto súdy, vzhľadom na vyššie uvedené, možno aplikovať aj vo vzťahu k súdnemu exekútorovi*“ (Števíček, M. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha. C. H. Beck, 2018. s. 104.).

7. Navyše, je potrebné poznamenať, že argumentácia sťažovateľky vo vzťahu k dôvodom zaujatosti súdnej exekútorke smeruje takmer výlučne len k jej procesnému postupu (pri realizácii exekúcie postihnutím obchodného podielu, odklade exekúcie, exekúcii predajom nehnuteľnosti, a pod.), ktorého súčasťou a žiaducim vyústením je práve rozhodovacia činnosť. Pre účely rozhodovania o námietke zaujatosti nemožno odlišovať medzi procesným postupom konajúceho orgánu a prijímaním rozhodnutí, keďže tieto tvoria funkčnú a logickú jednotu. Súdny exekútor realizuje svoj procesný postup prostredníctvom procesných úkonov, medzi ktoré patria aj jeho rozhodnutia.

8. Ako sťažovateľka správne poznamenáva, procesný postup exekútora nemôže byť dôvodom na jeho vylúčenie. Prípadná nezákonnosť detekovaná v procesnom postupe exekútora môže byť v zmysle Exekučného poriadku dôvodom na uloženie pokynového oprávnenia exekútorovi zo strany exekučného súdu či dokonca pre zmenu súdneho exekútora, prípadne (ako opäť uvádza sama sťažovateľka) je možné domáhať sa dohľadu realizovaného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Ako však uzatvára exekučný súd (vyšší súdny úradník) v uznesení o zamietnutí návrhu na vylúčenie exekútorke, dôvody na využitie pokynového oprávnenia v čase prijímania napadnutého uznesenia v konaní súdnej exekútorke nevzhladol. Dôvody zamietnutia návrhu na vylúčenie súdnej exekútorke vyšší súdny úradník jasne vysvetlil. Rovnako sudca sa v odôvodnení svojho rozhodnutia argumentačne vysporiadal s tvrdeniami sťažovateľa obsiahnutými v sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na vylúčenie súdnej exekútorke. Exekučný súd sa vo svojich odôvodneniach vyčerpávajúco vysporiadal s namietanými dôvodmi týkajúcimi sa procesného postupu exekútorke, ako aj jej údajného vzťahu so súdnym exekútorom Mgr. Janíkom, s ktorým mala podľa názoru sťažovateľa byť spriaznenou osobou.

9. K námietke sťažovateľky vymedzenej v bode VI ústavnej sťažnosti (podľa ktorej nešlo o totožné námietky zaujatosti) ústavný súd dáva do pozornosti, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, že by exekučný súd na námietky zaujatosti z takéhoto dôvodu neprihliadal. V zmysle § 33 ods. 10 Exekučného poriadku však súd neprihliada na námietky týkajúce sa procesného postupu exekútora – čo je právne relevantné v prejednávanej príhode.

10. Ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že nie je ďalšou opravnou inštanciou všeobecných súdov, preto mu neprináleží preskúmať a hodnotiť správnosť záverov všeobecných súdov, pokiaľ neatakujú ústavnoprávnu rovinnu. Do pôsobnosti všeobecných súdov môže zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02 atď.).

11. Z napadnutého uznesenia (v spojení s uznesením o zamietnutí námietky zaujatosti súdnej exekútorke) je zrejmé, že exekučný súd poskytol zrozumiteľné vysvetlenie svojich záverov vo vzťahu k sťažovateľkou vnesenej námietke zaujatosti. Na tomto základe ústavný súd dospel pri predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi napadnutým uznesením okresného súdu a obsahom označených práv v tejto časti neexistuje príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Preto ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

III.2. K namietanému porušeniu základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy:

12. Sťažovateľka porušenie základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy odvíja od porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 36 ods. 1 listiny. S ohľadom na argumentačné prepojenie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k porušeniu práva na súdnu ochranu a práva vlastníť majetok nemohlo v dôsledku absencie porušenia základného práva zaručeného podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 36 ods. 1 listiny dôjsť ani k porušeniu sťažovateľkou označeného základného práva vlastníť majetok. Preto aj v tejto časti bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu